

4. Drienica — inovsko-kyjovský vývoj paleogénneho obalu bradlového pásma

(R. Marschalko)

Paleocén až vrchný eocén v obale bradlového pásma zastupujú vrstvy s pestrými ílovcami, ílovcovo-pieskovcové vrstvy, spodno- až strednoeocénne vrstvy s pestrými ílovcami a globigerínové sliene. Pieskovcovo-ílovité vrstvy so stratigrafickým rozsahom paleocén — spodný eocén označil B. Leško (1960) ako pročské vrstvy. Súvrstvie sa vyznačuje stredno- až hruborytmickým flyšovým vývojom s prevahou pieskovcov nad ílovcami. Mocnosť jednotlivých pieskovcových lavíc sa najčastejšie pohybuje od 20 do 160 cm, boli však zistené aj lavice mocné 700 cm. Z petrografickej stránky v súvrství prevládajú jemnozrnné až hrubozrnné vápnité pieskovce až deritické vápence. Na báze lavíc sa často koncentrujú drobozrnné zlepenice a vytvárajú tak gradačné zvrstvenie. Vyššie časti pieskovcových lavíc sú laminované. Plochy laminácie spravidla zvyrazňuje rastlinný detrit. Mocnejšie polohy brekcií a zlepenčov sú vzácné. Ílovce sú zelenosivej a sivej farby, najčastejšie vápnité. Nevápnité variety sú zriedkavé. Vrstvy ílovcov dosahujú mocnosť 30 až 250 cm.

V klastickom materiáli zlepenčov a brekcií zistili R. Marschalko, M. Mišík a L. Kamenický (1975) exotické granitoidy, kremité porfýry, melafýry, porfyrity, rét, juru pieninského vývoja, pestrý urgón, intraklasty slienov vrchnej kriedy a paleocénu a nízky podiel dolomitov.

V opustenom lome pri obci Drienica je odkrytá časť opísaného súvrstvia, reprezentujúceho osovú časť flyšových bazénov. Vystupuje tu flyšové súvrstvie s prevahou pieskovcov, resp. detritických vápencov, ktoré sú jemno- až hrubozrnné. Maximálna mocnosť lavíc pieskovcov je 250 cm. Z interných sedimentárnych textúr možno na odkryve pozorovať rozličné typy gradačného zvrstvenia, lamináciu a zložené zvrstvenie. V strednej časti odkryvu je sklzová vrása. Spodné vrstvové plochy pieskovcových lavíc nesú orientované prúdové stopy, po vlečení — žliabkové, stopy po údere a i. Ílovce vystupujú sporadicky.

5. Obručné — strihovské vrstvy krynickej jednotky (magurský príkrov), pieskovcový okrajový flyš

(T. Koráb)

Exkurziu v magurskom flyšovom pásme začíname v jeho južnej čiastkovej jednotke — krynickej (podľa Z. Rotha, B. Leška in M. Maheľ et al. 1974). Typickým reprezentantom tejto jednotky sú viac ako 2000 m mocné strihovské vrstvy strednoeocénneho veku.

Strihovské vrstvy sú najmä pieskovcovým flyšom. Jeho textúrne parametre klastík, paleoprúdový systém a paleogeografická pozícia dovoľujú kvalifikovať tieto vrstvy ako litofáciu okraja bazénu (J. Nemček et al. 1968, R. Marschalko 1975). V súvrství dominujú klastiká — jemnozrnné až hrubozrnné pieskovce sivých farieb. Ílovce sú zastúpené podradne. Jednotlivé lavice pieskovcov sú mocné 5–300 cm, zriedkavo dosahujú mocnosť až 700 cm. Na báze